

2. W razie popełnienia wykroczenia określonego w ust. 1, orzeka się:

- 1) przepadek narzędzi i przedmiotów służących do popełnienia wykroczenia oraz przedmiotów uzyskanych za pomocą wykroczenia,
- 2) obowiązek przywrócenia stanu poprzedniego, a jeśli obowiązek taki byłby niewykonalny, nawiązkę do wysokości 5.000.000 złotych na rzecz właściwego wojewódzkiego funduszu ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

Art. 59. Kto wypala roślinność na łąkach, pastwiskach, nieużytkach, rowach, pasach przydrożnych, szlakach kolejowych, w strefie oczeretów lub trzciny, podlega karze aresztu albo grzywny.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy wprowadzające, przejściowe i końcowe

Art. 60. W ustawie z dnia 20 grudnia 1989 r. o utworzeniu urzędu Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa (Dz. U. Nr 73, poz. 433 i z 1991 r. Nr 101, poz. 444) w art. 5 na końcu zdania kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy: „a w zakresie ochrony przyrody przy pomocy Głównego Konserwatora Przyrody.”

Art. 61. W ustawie z dnia 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych

pomędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 34, poz. 198, Nr 43, poz. 253 i Nr 87, poz. 506 oraz z 1991 r. Nr 95, poz. 425 i Nr 107, poz. 464) w art. 1 pkt 2 skreśla się.

Art. 62. 1. W ciągu roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) nieruchomości będące własnością Skarbu Państwa, a znajdujące się w granicach parków narodowych, przejmą w zarząd dyrektorzy parków,
- 2) obsługę ruchu turystycznego na obszarze parków narodowych przejmą dyrektorzy parków.

2. Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa może określić odstępstwa od spraw, o których mowa w ust. 1.

Art. 63. Traci moc ustawa z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180, z 1987 r. Nr 33, poz. 180 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198).

Art. 64. Do czasu wydania przepisów wykonawczych do niniejszej ustawy zachowują moc przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są sprzeczne z tą ustawą.

Art. 65. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

493

USTAWA

z dnia 25 października 1991 r.

o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Działalność kulturalna w rozumieniu niniejszej ustawy polega na tworzeniu, upowszechnianiu i ochronie kultury.

Art. 2. Formami organizacyjnymi działalności kulturalnej są w szczególności: teatry, opery, operetki, filharmonie, orkiestry, kina, muzea, biblioteki, domy kultury, ogniska artystyczne, galerie sztuki oraz ośrodki badań i dokumentacji w różnych dziedzinach kultury.

Art. 3. 1. Działalność kulturalną mogą prowadzić osoby prawne, osoby fizyczne oraz jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej.

2. Podmioty wymienione w ust. 1 prowadzą działalność kulturalną na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 41, poz. 324, z 1990 r. Nr 26, poz. 149, Nr 34, poz. 198, Nr 86, poz. 504 oraz z 1991 r. Nr 31, poz. 128, Nr 41, poz. 179, Nr 73, poz. 321, Nr 105, poz. 452, Nr 106, poz. 457 i Nr 107, poz. 460), z zastrzeżeniem ust. 3 oraz art. 8, 9 i 21.

3. Działalność kulturalna może być prowadzona również na podstawie przepisów szczególnych przewidujących

możliwość prowadzenia działalności gospodarczej przez określone podmioty na odrębnych zasadach.

Art. 4. 1. Osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej, których podstawowym celem statutowym nie jest prowadzenie działalności kulturalnej, mogą prowadzić taką działalność w szczególności w formie klubów, świetlic, domów kultury i bibliotek.

2. Koszty prowadzenia działalności kulturalnej, o której mowa w ust. 1, w tym wynagrodzenia dla pracowników wraz ze składką na ubezpieczenie społeczne i inne wydatki z tytułu zatrudniania pracowników, obciążają koszty działalności podstawowej.

Art. 5. Podmioty prowadzące działalność kulturalną na zasadach określonych w art. 3 mogą otrzymywać dotacje na realizację zadań państwowych.

Art. 6. Minister Kultury i Sztuki określi, w drodze rozporządzenia, wymagania kwalifikacyjne i tryb stwierdzania kwalifikacji uprawniających do zajmowania określonych stanowisk w formach organizacyjnych, o których mowa w art. 2, jeśli ich organizatorem jest państwo lub gmina.

Art. 7. 1. Osobom wyróżniającym się w tworzeniu, upowszechnianiu i ochronie kultury nadaje się odznakę honorową „Zasłużony Działacz Kultury”.

2. Odznakę honorową „Zasłużony Działacz Kultury” nadaje Minister Kultury i Sztuki.

3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa tryb oraz zasady nadawania odznaki „Zasłużony Działacz Kultury”, jej wzór i sposób noszenia.

Rozdział 2

Instytucje kultury

Art. 8. 1. Naczelne i centralne organy administracji państwowej oraz wojewodowie prowadzą działalność kulturalną w formach organizacyjnych, o których mowa w art. 2, tworząc instytucje kultury, dla których prowadzenie takiej działalności jest podstawowym celem statutowym.

2. Instytucjami kultury, o których mowa w ust. 1, są:

- 1) narodowe instytucje kultury — utworzone przez Ministra Kultury i Sztuki,
- 2) państwowe instytucje kultury — utworzone przez inne naczelne lub centralne organy administracji państwowej oraz wojewodów.

Art. 9. 1. Gmina lub związek komunalny, prowadząc działalność kulturalną w formach organizacyjnych, o których mowa w art. 2, mogą tworzyć komunalne instytucje kultury, dla których prowadzenie takiej działalności jest podstawowym celem statutowym.

2. Prowadzenie działalności kulturalnej jest zadaniem własnym gminy o charakterze obowiązkowym.

Art. 10. Podmioty tworzące instytucje kultury, o których mowa w art. 8 i 9, zwane są dalej organizatorami.

Art. 11. Organizator wydaje akt o utworzeniu instytucji kultury, który określa jej nazwę, rodzaj, siedzibę i przedmiot działania.

Art. 12. Organizator zapewnia instytucji kultury środki niezbędne do rozpoczęcia działalności określonej w akcie o jej utworzeniu.

Art. 13. 1. Instytucje kultury działają na podstawie aktu o ich utworzeniu oraz statutu nadanego przez organizatora.

2. Statut zawiera:

- 1) nazwę, teren działania i siedzibę instytucji kultury,
- 2) zakres działalności, w tym zasady współpracy ze społecznym ruchem kulturalnym,
- 3) organy zarządzające i doradcze oraz sposób ich powoływania,
- 4) sposób uzyskiwania środków finansowych,
- 5) zasady dokonywania zmian statutowych,
- 6) postanowienia dotyczące prowadzenia działalności innej niż kulturalna, jeżeli instytucja zamierza działalność taką prowadzić.

3. Organizację wewnętrzną instytucji kultury określa regulamin organizacyjny nadawany przez dyrektora tej instytucji, po zasięgnięciu opinii działających w niej organizacji związkowych i stowarzyszeń twórców.

Art. 14. 1. Instytucje kultury uzyskują osobowość prawną i mogą rozpocząć działalność z chwilą wpisu do rejestru prowadzonego przez organizatora.

2. Organizator nie odpowiada za zobowiązania instytucji kultury, z zastrzeżeniem art. 24 i 25.

3. Instytucja kultury z urzędu podlega wpisowi do rejestru.

4. Minister Kultury i Sztuki określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia rejestru instytucji kultury.

Art. 15. 1. Dyrektora narodowej instytucji kultury powołuje Minister Kultury i Sztuki na czas określony lub nie określony, po zasięgnięciu opinii właściwych ze względu na zakres działalności instytucji stowarzyszeń twórców. Odwołanie następuje w tym samym trybie.

2. Dyrektor narodowej instytucji kultury, powołany na czas określony, może być odwołany przed upływem tego okresu jedynie:

- 1) na własną prośbę,
- 2) w szczególnie ważnych i uzasadnionych przypadkach dotyczących funkcjonowania instytucji kultury, z zachowaniem trybu, o którym mowa w ust. 1.

3. Dyrektora państwowej instytucji kultury powołuje i odwołuje organizator w trybie określonym w ust. 1 i 2, po uzgodnieniu z Ministrem Kultury i Sztuki.

Art. 16. 1. Powołanie dyrektora instytucji kultury może nastąpić w drodze konkursu przeprowadzonego przez organizatora.

2. Ramowy regulamin konkursu określa Minister Kultury i Sztuki.

Art. 17. Dyrektor instytucji kultury zarządza instytucją i reprezentuje ją na zewnątrz.

Art. 18. 1. Organizator może dokonać połączenia lub podziału instytucji kultury.

2. Organizator jest obowiązany na 3 miesiące przed wydaniem aktu o połączeniu lub podziale instytucji kultury podać do publicznej wiadomości informację o zamiarze i przyczynach takiej decyzji.

Art. 19. 1. Połączenie instytucji kultury polega na utworzeniu jednej instytucji, w której skład wchodzi załogi i mienie należące do instytucji podlegających połączeniu.

2. Połączenie instytucji kultury następuje w drodze aktu wydanego przez organizatora, a także w trybie określonym w art. 21.

3. Akt o połączeniu instytucji kultury zawiera:

- 1) nazwy łączonych instytucji kultury,
- 2) nazwę, rodzaj, siedzibę i przedmiot działania instytucji kultury, powstałej w wyniku połączenia,
- 3) określenie terminu połączenia instytucji kultury,
- 4) ustalenie zasad przejęcia zobowiązań i wierzytelności przez instytucję powstającą w wyniku połączenia.

4. Statut nowej instytucji kultury powstałej w wyniku połączenia nadaje organizator. Przepisy art. 13 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

5. Z dniem wpisu do rejestru nowo utworzonej instytucji kultury organizator wykreśla z rejestru instytucje kultury, które uległy połączeniu.

Art. 20. 1. Podział instytucji kultury polega na utworzeniu dwóch lub więcej instytucji kultury w oparciu o załogę i mienie należące do instytucji kultury ulegającej podziałowi.

2. Podział instytucji kultury polegać może również na wyłączeniu z instytucji kultury wyodrębnionej jednostki lub jednostek organizacyjnych w celu włączenia ich do innej instytucji kultury. Zasady przekazania składników majątkowych ujętych w bilansie wyłączonych jednostek określa organizator.

3. Akt o podziale instytucji kultury zawiera:

- 1) nazwę dzielonej instytucji kultury,
- 2) nazwę, rodzaj, siedzibę i przedmiot działania instytucji kultury powstałych w wyniku podziału,
- 3) określenie jednostek organizacyjnych włączonych do instytucji tworzonych w wyniku podziału,
- 4) ustalenie zasad przejęcia zobowiązań i wierzytelności przez instytucje powstające w wyniku podziału.

4. Przepisy art. 19 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 21. 1. Organizatorzy, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 2 oraz w art. 9, mogą na podstawie umowy zawartej między sobą tworzyć lub łączyć utworzone przez nich instytucje kultury.

2. Organizatorzy, o których mowa w ust. 1, mogą na podstawie umowy zawartej z osobą fizyczną, osobą prawną lub jednostką organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej tworzyć instytucje kultury.

3. W umowach, o których mowa w ust. 1 i 2, strony określają wielkość środków wnoszonych przez każdą z nich, niezbędnych do prowadzenia działalności przez instytucję kultury.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, strony w umowie określają swoje uprawnienia odnośnie do treści statutu, powołania dyrektora, likwidacji instytucji, a także wskazują organizatora prowadzącego rejestr tej instytucji.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, strony określają w umowie uprawnienia podmiotu zawierającego umowę z organizatorem odnośnie do treści statutu, powołania dyrektora oraz likwidacji instytucji kultury.

Art. 22. 1. Organizator może zlikwidować instytucję kultury.

2. Organizator jest obowiązany na 6 miesięcy przed wydaniem aktu o likwidacji instytucji kultury podać do publicznej wiadomości informację o zamiarze i przyczynach likwidacji.

3. W przypadku likwidacji instytucji kultury z powodu braku środków finansowych, celem informacji, o której mowa w ust. 2, powinno być, między innymi, stworzenie możliwości podjęcia działań do zgromadzenia tych środków, które umożliwią dalsze funkcjonowanie instytucji.

Art. 23. Akt o likwidacji instytucji kultury stanowi podstawę do wykreślenia jej z rejestru.

Art. 24. Zobowiązania i wierzytelności likwidowanej instytucji kultury przejmuje organizator.

Art. 25. W przypadku likwidacji instytucji kultury utworzonej w trybie art. 21 ust. 1 i 2, podmioty, które ją utworzyły, przejmują zobowiązania i wierzytelności, przy czym odpowiedzialność za zobowiązania jest solidarna.

Art. 26. 1. Organizator może przekazać odpłatnie lub w wyjątkowych przypadkach nieodpłatnie składniki mienia zlikwidowanej instytucji kultury osobie prawnej lub fizycznej, w celu prowadzenia działalności kulturalnej na zasadach określonych w art. 3 ust. 2, chyba że umowa, o której mowa w art. 21 ust. 1 i 2, stanowi inaczej.

2. Organizator obowiązany jest do zabezpieczenia mienia likwidowanej instytucji.

Rozdział 3

Zasady gospodarki finansowej instytucji kultury

Art. 27. 1. Instytucja kultury gospodaruje samodzielnie przydzieloną i nabytą częścią mienia oraz prowadzi samodzielną gospodarkę w ramach posiadanych środków, kierując się zasadami efektywności ich wykorzystania.

2. Instytucja kultury może zbywać środki trwale. Przy zbywaniu środków trwałych stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące przedsiębiorstw państwowych.

3. Podstawą gospodarki finansowej instytucji kultury jest plan działalności instytucji, zatwierdzony przez dyrektora z zachowaniem wysokości dotacji organizatora, o której mowa w art. 28 ust. 3.

4. Plan działalności instytucji kultury zawiera w miarę potrzeb: plan usług, plan przychodów i kosztów, plan remontów i konserwacji środków trwałych oraz plan inwestycji.

Art. 28. 1. Instytucja kultury pokrywa koszty bieżącej działalności i zobowiązania z uzyskiwanych przychodów.

2. Przychodami instytucji kultury są wpływy uzyskiwane z prowadzonej działalności, dotacje budżetowe, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 3 pkt 3, środki otrzymane od osób fizycznych i prawnych oraz z innych źródeł.

3. Wysokość rocznej dotacji na działalność instytucji kultury ustala organizator.

Art. 29. 1. Wartość majątku instytucji kultury odzwierciedla fundusz instytucji kultury, który odpowiada wartości wydzielonego instytucji i nabytego mienia.

2. Fundusz instytucji kultury zwiększa się lub zmniejsza o kwotę zmian wartości majątku instytucji, będących skutkiem:

- 1) aktualizacji wyceny środków trwałych na podstawie odrębnych przepisów,
- 2) nieodpłatnego przekazania lub otrzymania środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych,
- 3) łączenia i podziału instytucji kultury na podstawie bilansów zamknięcia dzielonych lub łączonych instytucji.

3. Fundusz instytucji kultury zwiększa się o:

- 1) amortyzację majątku trwałego,
- 2) dotacje budżetowe na finansowanie rozwoju instytucji,
- 3) zysk pozostający w dyspozycji instytucji kultury,
- 4) środki z innych źródeł.

4. Fundusz instytucji kultury zmniejsza się o:

- 1) straty bilansowe,
- 2) umorzenie majątku trwałego,

- 3) finansowanie inwestycji,
- 4) inne zmniejszenia.

5. Instytucja kultury tworzy zakładowy fundusz socjalny i mieszkaniowy na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

6. Instytucja kultury posiadająca środki trwale służące zakładowej działalności socjalnej dokonuje odpisów amortyzacyjnych na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

7. Instytucja kultury może tworzyć z zysku oraz innych środków przekazanych przez osoby prawne i osoby fizyczne fundusz załogi z przeznaczeniem na wypłatę nagród indywidualnych oraz inne fundusze. Zasady gospodarowania tymi funduszami określają regulaminy instytucji kultury.

Art. 30. 1. Instytucja kultury prowadzi rachunkowość według zasad określonych w odrębnych przepisach o rachunkowości.

2. Roczny bilans i wykazany w nim wynik finansowy instytucji kultury oraz pozostałe roczne sprawozdania finansowe, sporządzone stosownie do przepisów o statystyce państwowej, podlegają weryfikacji według odrębnych przepisów.

Art. 31. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej określa, w drodze rozporządzenia, zasady wynagradzania pracowników instytucji kultury.

Art. 32. 1. Instytucje kultury, takie jak: muzea, ośrodki badań i dokumentacji zabytków, biura wystaw artystycznych, filmoteka narodowa, centra sztuki, biblioteki, domy kultury, ośrodki kultury, świetlice, kluby, domy pracy twórczej, ogniska artystyczne — prowadzą gospodarkę finansową i rozliczają się z budżetem państwa lub gminy na zasadach ustalonych dla zakładów budżetowych.

2. Do podstawowych zadań instytucji wymienionych w ust. 1 należy w szczególności:

- 1) edukacja kulturalna i wychowanie przez sztukę,
- 2) gromadzenie, dokumentowanie, tworzenie, ochrona i udostępnianie dóbr kultury,
- 3) tworzenie warunków dla rozwoju amatorskiego ruchu artystycznego oraz zainteresowania wiedzą i sztuką,
- 4) tworzenie warunków dla rozwoju folkloru, a także rękodzieła ludowego i artystycznego,
- 5) rozpoznawanie, rozbudzanie i zaspokajanie potrzeb oraz zainteresowań kulturalnych.

3. Do instytucji kultury działających na zasadach określonych w ust. 1 stosuje się przepisy ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w sferze budżetowej (Dz. U. Nr 4, poz. 24, Nr 48, poz. 261 i Nr 64, poz. 389 oraz z 1990 r. Nr 71, poz. 417).

4. Do instytucji kultury działających na zasadach określonych w ust. 1 nie stosuje się art. 27—29 oraz art. 30 ust. 2.

Art. 33. Darowizny przekazane na rzecz Fundacji Kultury, która przejęła majątek zniesionego Funduszu Rozwoju Kultury, podlegają wyłączeniu z podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym w pełnej wysokości.

Rozdział 4

Organizowanie imprez artystycznych i rozrywkowych

Art. 34. 1. Imprezy artystyczne lub rozrywkowe organizowane w ramach działalności kulturalnej przez podmioty,

o których mowa w art. 3, odbywające się poza stałą siedzibą albo w sposób objazdowy, wymagają zawiadomienia organu gminy właściwego ze względu na miejsce imprezy.

2. Zawiadomienie powinno zawierać następujące dane:

- 1) imię, nazwisko lub nazwę podmiotu organizującego imprezę artystyczną lub rozrywkową, siedzibę i adres do korespondencji,
- 2) rodzaj i charakter imprezy,
- 3) miejsce, datę, godzinę rozpoczęcia, planowany czas trwania, przewidywaną liczbę uczestników,
- 4) określenie planowanych środków służących zapewnieniu bezpieczeństwa uczestników.

3. Pomieszczenia, obiekty lub miejsca, w których odbywają się imprezy artystyczne i rozrywkowe, a także urządzenia techniczne używane przy ich organizowaniu lub w trakcie ich odbywania, powinny odpowiadać wymaganiom przewidzianym prawem.

4. Organ samorządu terytorialnego może zażądać załączenia do zawiadomienia zaświadczenia właściwego organu o spełnieniu wymagań, o których mowa w ust. 3.

5. Zawiadomienie o imprezie powinno być złożone nie później niż 30 dni przed planowanym terminem jej rozpoczęcia.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 4. termin określony w ust. 5 liczy się od dnia doręczenia zaświadczenia.

7. Imprezy artystyczne i rozrywkowe organizowane cyklicznie nie rzadziej niż 2 razy w roku przez te same podmioty w tych samych pomieszczeniach, obiektach i miejscach do tego dostosowanych, wymagają jednorazowego zawiadomienia organu gminy właściwego ze względu na miejsce imprezy.

Art. 35. Organ gminy wydaje decyzję o zakazie odbycia imprezy artystycznej lub rozrywkowej, jeżeli zagraża ona życiu lub zdrowiu ludzi albo mieniu w znacznych rozmiarach lub nie zostały spełnione wymagania, o których mowa w art. 34 ust. 3.

Art. 36. 1. Decyzja o zakazie odbycia imprezy artystycznej lub rozrywkowej powinna być doręczona podmiotowi, który ją organizuje, w terminie 14 dni od dnia złożenia zawiadomienia, nie później jednak niż 10 dni przed planowanym terminem rozpoczęcia imprezy.

2. Odwołanie od decyzji wnosi się w terminie 3 dni od dnia jej doręczenia.

3. Odwołanie od decyzji podlega rozpoznaniu w terminie 7 dni od dnia wniesienia odwołania. Niewydanie decyzji w tym terminie oznacza zgodę na odbycie imprezy.

4. Decyzję wydaną w wyniku wniesienia odwołania doręcza się w terminie 3 dni.

Art. 37. 1. Prezes Rady Ministrów może z powodu żaloby narodowej zarządzić, na czas jej trwania, zawieszenie organizowania imprez artystycznych i rozrywkowych.

2. Wojewoda może z powodu klęski żywiołowej lub w celu zapobieżenia epidemii albo ze względu na żalobę, na czas niezbędny, zarządzić zawieszenie organizowania imprez określonych w ust. 1 na terenie województwa lub jego części.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 38. Działalność kulturalną organizowaną i prowadzoną przez kościelne osoby prawne regulują odrębne przepisy.

Art. 39. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do działalności kulturalnej prowadzonej przez Ministra Obrony Narodowej, Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Sprawiedliwości.

2. Ministrowie, o których mowa w ust. 1, w drodze rozporządzenia, mogą rozciągnąć przepisy ustawy w całości lub w części na działalność kulturalną prowadzoną przez podległe im lub nadzorowane przez nich jednostki organizacyjne.

Art. 40. Przepisy niniejszej ustawy nie naruszają przepisów ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48, z 1983 r. Nr 38, poz. 173, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 56, poz. 322) oraz ustawy z dnia 9 kwietnia 1968 r. o bibliotekach (Dz. U. Nr 12, poz. 63, z 1984 r. Nr 26, poz. 129, z 1989 r. Nr 29, poz. 155 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198) w zakresie prowadzenia działalności kulturalnej w formach określonych w tych ustawach.

Art. 41. 1. Instytucje i placówki upowszechniania kultury istniejące w dniu wejścia w życie ustawy, dla których organizatorem były podmioty określone w art. 8 i 9, podlegają z urzędu wpisowi do rejestru instytucji kultury, prowadzonego przez właściwego organizatora, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, a pracownicy tych instytucji stają się pracownikami instytucji kultury.

2. Instytucje i placówki upowszechniania kultury istniejące w dniu wejścia w życie ustawy, dla których organizatorem są inne podmioty niż określone w art. 8 i 9, mogą nadal prowadzić swoją działalność, jeżeli w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy zostaną spełnione wymogi określone w przepisach niniejszej ustawy.

3. W razie niedopełnienia obowiązku określonego w ust. 2, podmioty te są obowiązane do zaprzestania prowadzenia działalności.

Art. 42. 1. Instytucje artystyczne istniejące w dniu wejścia w życie ustawy, dla których organem założycielskim były podmioty określone w art. 8 ust. 2, podlegają z urzędu wpisowi do rejestru instytucji kultury, prowadzonego przez właściwego organizatora, w terminie 6 miesięcy od dnia

wejścia w życie ustawy, a pracownicy tych instytucji stają się pracownikami instytucji kultury.

2. Minister Kultury i Sztuki prowadzący w dniu wejścia w życie ustawy rejestr instytucji działających jako instytucje artystyczne przekazuje rejestr tych instytucji oraz pozostałą dokumentację właściwemu organizatorowi w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 43. Instytucje artystyczne istniejące w dniu wejścia w życie ustawy ustalają fundusz instytucji jako sumę: funduszy statutowych w środkach trwałych i obrotowych, funduszu rezerwowego i funduszu rozwoju według stanu na dzień 1 stycznia 1991 r.

Art. 44. 1. Prowadzona na podstawie zezwoleń uzyskanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy działalność w zakresie organizowania imprez artystycznych lub rozrywkowych podlega w terminie 3 miesięcy wpisaniu z urzędu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 3 ust. 2.

2. Do czasu dokonania wpisu, o którym mowa w ust. 1, zachowują moc dotychczasowe zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie organizowania imprez artystycznych.

3. Postępowanie w sprawie zezwoleń na organizowanie imprez artystycznych lub rozrywkowych wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy i nie zakończone ostateczną decyzją administracyjną toczy się według przepisów niniejszej ustawy.

Art. 45. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 9 kwietnia 1968 r. o zezwoleniach na publiczną działalność artystyczną, rozrywkową i sportową (Dz. U. Nr 12, poz. 64) — w zakresie dotyczącym imprez artystycznych i rozrywkowych,
- 2) ustawa z dnia 26 kwietnia 1984 r. o upowszechnianiu kultury oraz o prawach i obowiązkach pracowników upowszechniania kultury (Dz. U. Nr 26, poz. 129, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198),
- 3) ustawa z dnia 28 grudnia 1984 r. o instytucjach artystycznych (Dz. U. Nr 60, poz. 304 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192).

Art. 46. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

494

USTAWA

z dnia 25 października 1991 r.

o zmianie ustawy o podatku rolnym i ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Art. 1. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. Nr 52, poz. 268, z 1986 r. Nr 46, poz. 225, z 1988 r. Nr 1, poz. 1, z 1989 r. Nr 7, poz. 45, Nr 10, poz. 53, Nr

35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 oraz z 1991 r. Nr 7, poz. 24 i Nr 80, poz. 350) wprowadza się następujące zmiany: